

1
НАРОДЕН ТЕАТЪР "И В А Н В А З О В"

а_1990_004733

П Р О Т О К О Л

О Т

ЗАСЕДАНИЕТО НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ,
СЪСТОЯЛО СЕ НА 11.XII.1990 Г.

С О Ф И Я

Днес, 11.XII.1990 година се проведе заседание на Дирекционни:
съвет в състав:

ВАСИЛ СТЕФАНОВ - Директор и Художествен ръководител,
КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ - Зам.директор,
ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ - Зам.директор по техническите въпроси,
СТЕФАН КАШАВЕЛОВ - Гл.счетоводител,
АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Художник-проектант,
АСЕН ШОПОВ - режисьор,
ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - режисьор,
КРАСИМИР СПАСОВ - режисьор,
МЛАДЕН МЛАДЕНОВ - художник-проектант,
КОНСТАНТИН ИЛИЕВ - драматург,
АЛЕКСАНДЪР МАРКОВ - Зам.съюзен председател,
АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ - Зав.пост.част,
ЕМИЛ ДЖАМДЖИЕВ - актьор.

За протоколчик - Наталия Минкова.

Начало 15,00 часа.

Васил Стефанов: Откривам днешното заседание и ви призовавам
към максимална експедитивност, тъй като дневният ни ред е доста нато-
варен, а именно:

I. Разглеждане случая с Емил Джамджиев в "Образ и подобие" на
10.XII.(вчера).

II. Обсъждане на въпроси по поддържането на декора на поста-
новката "На четири уши".

III. Разглеждане и обсъждане проектите за декор на Младен Мла-
денов за "Изстрели в тихата къща"(временно наименование) на голяма сце-
на.

IV. По ревизионния акт.

V. Въпроси по откриването на камерна сцена № 2.

VI. Предложение за разработване на разгънат седмичен план за

заемността на техническите служби.

VII. Определяне на принципи, определящи вида на книгите и литературата, които трябва да се купуват за библиотеката на театъра.

VIII. Отчет за състоянието на посещаемостта през изминалата седмица. IX. Кадрови въпроси.

X. Въпроси по рекламата.

XI. Разни.

По точка първа: Поканил съм актьорът Емил Джамджиев. Тази сутрин получих една много интересна бележка от помощник-режисьорката на "Образ и подобие" Иглика Стефанова, която гласи следното: (чете бележката, в която се казва, че въпреки присъствието и готовността на Джамджиев за представлението, на вихода се появява не той, а Андрей Баташов по някакво недоразумение – Баташов не видял, че Джамджиев е тук и изскочил на сцената, за да спаси представлението.)

Това е много интересен случай. На 16.X. Джамджиев донесе болничен лист, с което оправда своето отсъствие от това представление. Но тази вечер, на 10.XII. той навреме е дошъл в театъра, бил е готов, облечен, но е пропуснал вихода си. Представлението е профсъюзно и нямам право да го наказвам. Дори и да беше редовно представление, а не извънредно, нямам морално право да го наказвам. Моля Съветът да се произнесе по случая. Джамджиев е тук и ако искате може да го питате за подробности. Призовавам да приложим формулата "Признат грях, половин грях". Мисля, че обичайните наказания не могат да влязат в сила.

Ако имате въпроси?

Кирил Воденичаров: Не мога да разбера два костюма ли има?

Емил Джамджиев: Облечен беше с остатък от костюма, който не бях облякъл. Баташов ме видя в 18,30, че съм тук и съм готов за представлението. Тъй като спектакълът вървеше с 10 минути по-бързо, когато дошъл момента за моето излизане на сцената Баташов помислил, че ме няма, нахлул рогата и ръкавиците (това, което аз все още не си бях сложил от пълния костюм за ролята на "Сатаната") и побързал да излезе, за да

не се провали представлението.

Васил Стефанов: Мисля, че Емил Джамджиев е изживял съответното неудобство. Дано това да е последният случай не само с него, но и в нашата практика. Да благодарим на Емил Джамджиев, че е дошъл до театър и за анекдота, с който обогатява театралната практика.

Емил Джамджиев: Дано не се случват повече тези мистерии около мен.

Г-н Стефанов, понеже днес говорихме за това, да попитам какво става със стъклопласта?

Александър Панков: Питам в Киноцентъра, но това, което могат да ни предложат не е прозрачно и няма да се виждат светлинните ефекти, затова не е подходящо.

Васил Стефанов: След като нямаме много варианти, опитайте с предпазната мрежа, за която говорихме. Във всички случаи имайте предвид, че тази история аз лично ще я наблюдавам, защото тук голяма беля може да стане - знаете, че има високо напрежение, а през пукнатия плексиглас кракът на някой от актьорите може да пропадне и тогава ще стане голямата беля.

Емил Джамджиев: Надявам се, че пукнатия плексиглас най-после ще бъде заменен с друг, по-здрав материал. А иначе, съжалявам, че отново занимавам Съвета със себе си, но вярвам, че мистериите около мен ще престанат. Довиждане. (излиза)

Васил Стефанов: Аз взех по-остър курс към тези нарушения с перспектива това да служи за назиждане на останалите. Напоследък те на маляха, може би защото нямаме и представления.

Следващата точка от дневния ред: Младен Младенов тук е донесъл проектите за декор за голяма сцена, където репетира Асен Шопов. Премиерата е определена за 25.I. Репетициите вървят под условното заглавие "Изстрели в тихата къща", което ще бъде променено.

Имат думата художникът Младен Младенов и режисьорът Асен Шопов да ни представят проектите. Аз самият не се срещам за първи път с

тези проекти. Миналата седмица с Антоанета Войникова ги обсъждахме б-зо два часа - изказахме си и недоволството, но дадохме и положителни оценки. Предлагам авторите да ни въведат в проблемите.

Асен Шопов: Наистина, човек са~~мо~~ прочел трите едноактни пиеси и по-точно двете, които са предмет на нашата постановка, може да участвува в обсъжданията. И двете пиеси са свързани с един груб елемент, който обвързва действието. Двата елемента са гардеробът в едната пиеса и спалнята - в другата. Това определя постановъчния елемент.

Да се разказва драматургията е нелепо. Това, което виждате трябва да внуши жанра на материята - нещо между материята и сериозно-

Васил Стефанов: Искам да поясня: Това е ателие на един възрастен художник. Това е спалня на едно възрастно семейство. Този декор трябва да изобрази биографията, характерите на хората, които живеят в двете обстановки. Като игрално пространство дава възможност за разиграване, а като обитавано пространство възможността е друга.

Младене, ще кажеш ли нещо?

Младен Младенов: Това представлява 5-метрова площадка. По средата се слага това нещо като два крака. Вътре в това пространство играят по 3-ма души. Семейството се придържа към "Моят дом е моята крепост". Ще приложим няколко трика. Започва с комедия на недоразуменията.

Мислим сцената да бъде нещо като чехските книжки - отвори се и - картинка.

Асен Шопов: Режисьорът е против. Режисьорът иска да има завеса - една, която да се спуска и вдига и т.н.

Енчо Халачев: Искам да попитам защо не сме чели пиесите, защото не ни е дадена тази възможност, та сега пълноценно да участвуваме в обсъждането?

Васил Стефанов: Внезапно откритата се празнина наложи в бърз порядък да се вземе решение с какво да се запълни сцената, която остава празна. Двама души знаят пиесата. Асен беше свободен в момента и му

предложих да поеме нещата, той предложи актьори и т.н. Тъй като Художественият съвет се разпусна, това стана по мое разпореждане.

Тук има и финансова страна, а също и изпълнителска страна от производствените ателиета. Александър Панков и Атанас Велянов ще ни кажат можем ли да подготвим премиерата за 25.І.

Асен Шопов: Разпределението е направено съобразно свободните актьори. Освен това решение отговаря на възможно най-икономично третиране на нещата и като материали, и като обем.

Атанас Велянов: Всичко се побира в границите на възможното. Да се използват налични материали, тъй като знаем какво може да бъде снабдяването. Така, както е нарисувано на проекта, не го виждам да е сложно.

Александър Панков: Др. Директор, декорацията е специфична за една комедия. Сроковете ми се виждат малки – 9 дни. Ще направим всичко възможно, за да не пречим на постановъчния екип.

Красимир Спасов: Като картинка мога да кажа, че много ми допада декора. И жанрово. Така, едно типично театрално решение. Аз мисля, че не би могло да се отиде до една по-голяма унификация. Отзад конструкцията да се унифицира – едно и също фокусно решение, в което мебелите и елементите уж са различни, а водят до едно и също и до едно и също.

За костюмите не мога да разсъждавам, защото не съм чел пиесата.

Колкото до надписа – предпочитам да бъде на български език.

Асен Шопов: Тук е написано авторът и заглавието. Явява се един пункт на доуточняване – какъв надпис, на какъв език и т.н.

Васил Стефанов: За да бъда пред вас добросъвестен – ние се събрахме, гледахме рисунките и доста обсъждахме. Страхувам се, когато това се появи на сцената като втора рамка да не ограби пространството. Тази малка рамка в голямата – как ще изглежда?

Асен Шопов: Значи, ето го различното мнение! Като решение ка-

ще бъде? В мащаб е нарисувано 1:1. Игралното съотношение и това пространство, което е картината се вижда в същото пространство. Наред с моята напрегнатост стои, че в моделът малкото пространство в големия простор се губи. На сцената усещането за въздух ще бъде по-силно, отколкото на скицата. Към него трябва да се погледне от онази страна, от която се харесва. Ако 5 души си казват мнението, ще има 5 мнения.

Васил Стефанов: Колеги, Дирекционният съвет се нагърбва с несвойствени за него функции. Разговорът, който водим е и приятен и не обходим, но може да се води и в по-тесен кръг – режисьор, художник и зав.пост.част. Давам си сметка, че се намираме в остър цайт-нот. Тук чувам от хората, които се занимават с декора, че времето е малко. Много ви моля – Младен Младенов, Първанов и Панков, като реализатори на този проект да се хванете овреме за работа, за да имаме на 25.I. премиера.

инж.Людмил Първанов: Имам предложение към Асен Шопов – дали има възможност за друго съвместно съществуване. Без да те притеснявам, Шопов, можем ли да определим кое е най-важно от декора, за да започнем от него и да ти го подаваме на части.

Асен Шопов: Аз се отказвам от по-нататъшни обсъждания. Без да спекулираме с темата "пари" на вас ви е предложено да направите за сцената две нищо-неща. Захванете се и направете екзистенц-минимума и ми дайте да работя.

инж.Първанов: Утре в 9 часа имаме техническа конференция. Шопов да каже кое е най-важно, за да започнем от него. След това ще комплектоваме съвместно и постепенно. Трябва да започнем от най-необходимото, за да можем за 14 дни да подготвим нещата.

Васил Стефанов: Прекратявам разговора с надеждата, че всичко ще се подреди. Мисля, че апелът за подадената ръка, който отправи Първанов, трябва да се поеме. Трябва да се разговаря с хората и да се разчита на тяхната доброжелателност.

Младен Младенов: Във всеки провинциален театър това ще стане.

Александър Панков: Говорил съм с хората. Въпреки, че работата е обемна, обещаха да я свършат.

Васил Стефанов: Продължаваме по следващата точка.

Вчера изслушахме ревизионния акт по преминалата ревизия. Искате да кажа, че той, макар и обемист, не съдържа критични констатации за дейността на театъра. Разбира се, съдържа някои отклонение, които не са със зла умишъл. Ревизорът дава висока оценка на счетоводната дейност в театъра. Искам да кажа, че с облекчение си отдъхваме аз и ръководството затова, че ревизията приключи с колегиални чувства.

Във връзка с тази ревизия предлагам да вземем следното:

Решение: Дирекционният съвет възлага на Главният счетоводител Стефан Кашавелов да предложи до края на месец декември - 24.-25. - мерки за по-ефикасен контрол върху планирането и отчитането на разходи на материали в театъра.

Най-големите забележки в ревизионния акт са по отношение работата на домакина. Като имам предвид, че напоследък от театъра изчезват доста неща, под формата на кражби разбира се, тези забележки не ме учудват. Затова мисля, че главният счетоводител и нашето счетоводство трябва да предложат мерки за по-ефикасен контрол.

Как гледате на това?

Стефан Кашавелов: Има си регламентирани мерки в документите. Що се отнася до домакинката - в склада е пълен безпорядък. Документацията също не си изготвя своевременно. Моето предложение е да бъде освободена, тъй като договорът ѝ е до края на годината. Но мисля, че трудно ще се намери човек да я замести. Ще помисля какво би могло да се предприеме, за да се предотврати това изнасяне от театъра - тръби, радиатори и т.н.

Васил Стефанов: Мисля, че на този въпрос ще се върнем когато Кашавелов предложи мерки за контрол, а засега да се ограничим до тук в разговора.

Младен Младенов: Ние истински складове нямаме. Размерите на

стаичката-склад не позволяват подреждането ѝ.

Атанас Велянов: Но при Славка не беше така.

Васил Стефанов: Мисля, че във връзка с очакваните помещения можем да поприказваме и по-нашироко. Това помещение би трябвало да поеме и столовете и за камерната сцена. Аз няма да се примиря с мисълта за фойето на камерната сцена. То трябва да се разчисти и толкова!

Нека продължим нататък по дневния ред.

На 7.III.1991 год. е планирано да се състои премиера на "О, щастливи дни" с режисьор Здравко Митков, художник Елена Кавалджиева и изпълнители Сава Хашъмов и Славка Славова. С този спектакъл ще открием функционирането на още една сценична площадка – камерна сцена № 2. За да имаме премиера залата трябва да се пригоди за тази цел. Затова сцената в тази зала (зала № 1) трябва да се освободи отпред и отзад. Двете преградени помещения, страничните отзад, затрудняват достъпа до сцената от тези места.

Решение: Двамата заместник директори Воденичаров и Първанов и главният художник – Велянов да направят необходимото, за да започне тази сцена да функционира. Това трябва да се направи не по-късно от 10.III. След един компетентен оглед да се направи план за действие и последователност – освобождаване на страничните помещения от библиотеката и обущаря, изтегляне на силови кабели, поставяне на осветителни тела и изобщо, извършване на всичко необходимо.

Предлагам помещението, което се нарича балетна репетиционна зала, в което се пази неизползуващата се видео-техника, също да бъде на вниманието на нашите колеги. Това помещение да бъде фойе за публиката, която е на камерна сцена № 2. Там през антракта да могат да седнат хората, да погледат рекламни материали, да проведат разговори помежду си и т.н. Да се помисли как може това помещение да се използва пълноценно. Дори един ден да може да се пренесем и в тази зала, за да се играе на 50-60 души. Ние сме длъжни и при сегашната трудна ситуация да използваме всички помещения, в които може да се прави театър.

Всичко зависи от нашата изобретателност и находчивост.

Днес е 11.XII. Има два месеца време за мислене и изпълнение на тази работа.

Това е моето предложение.

Давам ви думата за мнения и предложения.

Атанас Велянов: Познавам сцената от по-рано, когато тази зала беше облечена в зебло. Трябва да се помисли за озвучаването, за осветлението и т.н. Трябва и Младен Младенов да се включи активно.

Васил Стефанов: Упътваме се категорично към откриване на трета сцена в театъра. Трите сцени да ни помогнат за едно по-меко кацане при тази пропаст, която се открива пред нас.

Енчо Халачев: Там имаше прожектори, озвучителна техника и друго необходимо.

Александър Марков: При ремонта всичко е махнато и закрито.

Енчо Халачев: Това е безумие! Всичко трябва да се включи отново в проекта.

Васил Стефанов: Предлагам ви в този състав, ако сте убедени че това е необходимо – двамата заместник директора с двамата художник проектанта да подготвят проект, който е обмислен. Нека, след като се вземе това решение, да започне да се работи от тук нататък два месеца за направата на необходимото.

Приемаме единодушно това решение, няма против, така ли?

Използвам присъствието на Панков, да го замоля най-енергично до петък – до премиерата – да бъде закърпена червената завеса. На нея има една много неприятна дупка, която непременно трябва да се зашие.

Александър Панков: Не сме я видяли. Скоро кърпихме завесата и не остана нито една дупка на нея. Сигурно това е ново пробиване. Добре, ще я закърпим пак.

Васил Стефанов: По точка шеста от дневния ред – предлагам да влезе като решение : Да се изготвя разгънат седмичен план за зае-

тостта на нашите технически служби. Казаха ми, че било много хубаво - виждало се всичко. Предлагам на инж.Първанов от 1.І. изготвянето на седмична програма за заетостта на техническия персонал по служби да влезе в дейността на театъра. Предлагам го пред Дирекционния съвет, за да влезе като решение.

Александър Марков: Това е много добре. Но възникват и проблеми - когато се яви нещо непредвидено, някоя работа, която не е включена в програмата, работниците отказват да я свършат.

Васил Стефанов: Отчитам, че това е много важно, но мисля, че трябва да се претеглят положителните и отрицателните страни на въпроса.

Младен Младенов: Защо е необходимо това? Има достатъчно ръководители на служби, които могат да контролират цялата работа.

Васил Стефанов: Това се прави не за да се реализира дейност, а за да се види кой какво върши. Ако чуя сериозни възражения може и да отпадне. Да чуем.

Младен Младенов: То започва да се върши отдолу и отива нагоре, докато се получи купчина от данни.

Красимир Спасов: Това се прави навсякъде. Много е полезно, защото се има поглед върху цялостната работа.

Младен Младенов: Боя се, че по този начин нещата ще се усложнят и това ще се превърне в един бумеранг.

Красимир Спасов: Честно казано - два часа просто скучая! Даже и по време на скиците. Всичко е въпрос на планиране, репетиране и техническа конференция. Голямата част от проблемите, които се обсъждат са от задачите на техническата конференция. Ние тук губим време. Сега изведнъж разбирам, че театърът не работи по програма и план, защото това било бумажтина! Или Художественият ръководител изведнъж уведомява, че имало дупка на завесата и умолява тя да бъде закърпена! Какво става тук! Кой си гледа работата и кой-не?!

Васил Стефанов: Има ли възражения по моето предложение? Който е "за" - да гласува. Добре, всички са "за", пълно болшинство.

Решение: Дирекционният съвет взе решение от 1.I.1991 година в театъра да се изработва подробна седмична програма за заетостта на техническите служби в производствения и художествено-творческия процес

По VII-ми въпрос от дневния ред: Онзи ден като обикаляхме помещенията на четвъртия етаж влязохме и в библиотеката. Не разбрах на какъв принцип се определя какво да бъде купено за библиотеката, каква литература и какви книги. От библиотекарката съм с добри впечатления - човек знаещ и обичащ професията си. Но въпросите, отнасящи се до библиотеката не могат да стоят извън дирекционния съвет. Затова мисля, че може да се сформира един така наречен "Библиотечен съвет", който да определя какво трябва да влиза в библиотеката. Този съвет би бил много полезен на библиотекарката при подбора на литературата. Случайно попадналите в библиотеката книги запълват място, а също представляват и пари.

Асен Шопов: Има и по-семпло решение. В театъра има много съвети и е излишен един такъв съвет. Мисля, че е достатъчно главният драматург да изпълнява една такава селекционираща роля.

Енчо Халачев: Цялото "Литературно бюро" трябва да упражнява контрол.

Младен Младенов: Библиотекарката е достатъчно интелигентна и достатъчно добре се е ориентирала какво се търси, за да го вземе.

Васил Стефанов: В една театрална библиотека трябва да има предимно театрална литература.

Александър Марков: За да има даден статут, библиотеката трябва да има определен библиотечен фонд. Освен това нашата библиотека е обслужвала персонала на театъра като читалищна библиотека, но тя трябва да остане като специализирана театрална библиотека.

Васил Стефанов: Благодаря ви за участието и разбирането.

Давам думата на Воденичаров да ни запознае със състоянието на театъра през изминалата седмица и да каже какво се очертава през настоящата.

Кирил Воденичаров: Миналата седмица повечето представления па наха поради липса на зрители.

На 5.XII. - "На четири уши" - пълен сбор.

На 8.XII. - подна представлението във връзка с честването на студентския празник, което беше на нашата сцена.

Днес - "Образ и подобие" - 83 зрители. Не поех отговорността да се свали. Надявам се, че ще има представление.

Утре - продадени са 132 билета за "Дванадесет разгневени мъже" като за пресконференцията имаме раздадени 100 покани за журналистите.

На 14.XII. - премиера на "Дванадесет разгневени мъже" - ще бъде вътрешно разпродадено. Очакваният интерес, който съществува срещу всяка премиера - тук го няма.

Бюро "Организация" вече почти престава да функционира. Нашите билети се продават предимно на касата.

Енчо Халачев: По радиото и във вестниците се дава погрешна информация. Казаха, че в четвъртък ще има премиера на "Ларго де солато". Откъде идва източникът на тази погрешна информация?

Асен Шопов: Прави ми впечатление, че "На четири уши" винаги има пълен сбор. Знае ли се каква публика влиза на тези спектакли? От коя възрастова група? Млада ли?

Васил Стефанов: Да. Точно така.

Асен Шопов: Това няма ли да ни накара да се замислим?

Васил Стефанов: Замислили сме се. Затова съм говорил с Емил Джамджиев да направи на камерна сцена, а може и на голяма един музикъл. Например на 5 години веднъж може да си позволи и Народният театър да направи музикъл. Понеже имаме в трупата реално 4-5 души млади хора, с тях може да се реализира тази идея. Емил Джамджиев работи в момента по този въпрос.

Това, което винаги ме е занимавало е къде отива младата публика. Затова и поканихме детския театър "Щурче" от гр.Варна, който ще ни гостува от 17. до 24.XII. Той ще доведе в салона ни детска публика, ко

ято много рядко идва при нас. Затова и държа да поставим "Комедия от грешки", защото това е пиеса точно за младежка публика.

Младен Младенов: Това, което се докладва ежеседмично е една картина, която ми беше ясна в началото на сезона. Защо се разглежда всеки път, като е от ясно по-ясно? Трябва да има някакъв генерален ход за излизане от това положение. Трябва да имаме най-малко 8 пиеси, за да можем да направим разнообразна седмична програма. Нещо трябва да се превърти основно в целия театър.

Васил Стефанов: Имаме ли други въпроси?

Кирил Воденичаров: Може би трябва да кажем, че влизаме в категорични действия по отношение промяната в съществуването и функционирането на Стол-клуб ресторанта.

Второ – за театъра "Щурче" всичко вече е организирано. Само трябва да помислим за едно лице – Дядо Коледа.

Васил Стефанов: Мислим този спектакъл на театър "Щурче" да е коледно адресиран, въпреки че той няма такъв адрес. Мислехме го, в съответствие на времето, през което се явява, да е обвързано с Коледа. От Кукления театър не отговориха на молбата ми да дадат Дядо Коледа. Може би ще предложим на Емил Стефанов, който е свикнал да се облича като Дядо Мраз. Трябва да има един режисьор, който да върже действието на театъра с нашия Дядо Коледа. Затова се търси режисьор, който да обвърже тези неща.

Младен Младенов: Това по-добре от самия режисьор на театъра никой не може да го направи.

Васил Стефанов: Минаваме на точка IX-та от дневния ред – "Кадрови въпроси" и давам думата на Кирил Воденичаров.

Кирил Воденичаров: Директорът, двамата Заместник директора и Главният счетоводител имаме съвещание онзи ден, на което огледахме хората със срочен трудов договор до края на годината. В центъра на вниманието ни попадна Конструкторът. Стигнахме до извода, че бихме могли да дойдем до едно неподновяване на договора от Нова година. Освен това бих

ме могли да ликвидираме длъжността "Помощник-режисьор, занимаващ се с миманса". Тази дейност можем да възложим на Койчо Койчев - Асистент на режисьора.

Асен Шопов: Искам да добавя - единият въпрос не е съвсем прост. В "Образ и подобие" има масовка. Манипулацията с Помощник-режисьора по миманса може да се окаже фатална. Веднага на следващия ден можем да се окажем без миманс. Това са хора, които нямат никакви договорни отношения с театъра, а отношенията им са с лицето, което ги довел тук, в театъра. Тук трябва гаранцията, че тази работа ще се върши, независимо от освобождаването на човека.

Людмил Първанов: Моята идея е дали така, както навсякъде главният конструктор трябва да разработва цялата документация по декорите на постановките, като направи професионално всички чертежи или художникът трябва да си дава документацията в готов вид.

Младен Младенов: От академична гледна точка трябва да има конструктор, но практиката се различава. Това не съществува като положение - конструкторът да подготвя всичко.

Александър Панков: Техническият директор също е компетентно лице и той също може да си дава мнението за постановките от конструкторска гледна точка.

Красимир Спасов: Първанов добре каза-смисълът на конструктора е това и това. Аз сега разбирам, че театърът разполага с такъв конструктор, но той не се използва пълноценно.

Аз съм за това - да не бъдат подновени двата договора, като при доказана необходимост от такава длъжност бъде назначен човек.

Асен Шопов: Не бива да съществува връзката между необходимостта от такава длъжност и работата, която се възлага на човека, заемащ я. Тук е въпрос за отношение не към човека, а към тази длъжност. Т.е. отношението към луксовете.

По въпроса за миманса - не се продължава дейността, но се прехвърлят функциите към другия човек. Но той не може да изпълнява те.

зи функции. Тогава какво ще правим?

Кирил Воденичаров: Ще се помъчим да разполагаме с вътрешни ресурси.

Васил Стефанов: Моля да дадете едносричен отговор – приемате ли непродължаването на трудовите договори на двете споменати вече длъжности?

За Помощник-режисьора по минаса съгласни ли сте да не подновяваме договора? Всъщност, против е само Асен Шопов.

За Конструктора – да не се продължава договора? Всички "за", няма "против".

Решение: Становището на Дирекционния съвет е да не се подновява от 1.I.1991 година трудовия договор на Ивайло Каранйотов, заемащ длъжността "Организатор миманс" (Помощник-режисьор по миманса) и на инж. Тодор Нешев Тодоров, заемащ длъжността Конструктор.

Константин Илиев: Защо няма седмичен и месечен афиш за репертоара на театъра?

Кирил Воденичаров: Заради икономия на хартия.

Асен Шопов: До кога икономията на хартия ще се изтъква като причина за лошата реклама и дори за липсата на такава?

Васил Стефанов: Има екип под ръководството на Антоанета Войникова – Радост Вълчева, Ценко Желев Стефанов и Старейшински, които ще имат грижата за добра реклама и ще анализират от какъв вид афиш ефектът е най-голям.

Има ли за становище?

Щом нямаме какво повече да си кажем – закривам Дирекционния съвет. Да остане Режисьорският съвет.

В 17,45 часа закривам заседанието на Дирекционния съвет.

Довиждане! Благодаря ви за присъствието и участието в дебатите!

11.XII.1990 година

Протоколчик:

/Н. Минкова/